

Ændringen tager Sigte paa at gøre *Valuta-Ordningen mere smidig* og anvendelig efter sit Formaal end den hidtidige Ordning, idet det i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger Enstemmighed inden for Rigsdagens Valutaudvalg om Hensigtsmæssigheden af en Ændring i den til Loven knyttede Varefortegnelse, er fundet hensigtsmæssigt, at en saadan Ændring kan foretages, uden at Sagen behøver at forelægges for Rigsdagen som Forslag til Lovændring. At det i Henhold til Lovens § 4 nedsatte Nævn, i hvilket de forskellige Erhvervsinteresser er repræsenteret, skal have Lejlighed til at udtale sig, kan bidrage til bedst mulig Belysning af de paagældende Spørgsmaal, forinden endelig Bestemmelse træffes.

I Stk. 3 er dernæst efter Initiativ af Folketingsudvalgets Flertal (Socialdemokrater, Venstre og Radikale) med subsidiær Tilslutning af de Konservative tilføjet et nyt 2. Punktum. Herom udtales i Betænkningen, at det er fundet naturligt i Loven at fastslaa, at der ved *Fordelingen af Bevillinger*, ikke alene med Hensyn til de i den til Loven knyttede Varefortegnelse nævnte Varegrupper, men ogsaa med Hensyn til de anførte Underafdelinger af Varegrupperne, bør tages Hensyn til Forholdet mellem Importtallene i danske Kroner for Grupperne i 1931. (Dette vil kunne være af Betydning i Tilfælde, hvor Prisforholdene har udviklet sig i forskellig Retning for de enkelte Varegrupper eller Underafdelinger af disse). Tilføjjelsen af den følgende Sætning om, at Valutakontoret over for Rigsdagens Valutaudvalg skal redegøre for de Grunde, der efter Kontorets Opfattelse kan nødvendiggøre Afgivelser fra 45 pCt.-Regelen, skyldes de samme Forslagsstillinger, medens Stykkets sidste Sætning, der tillægger Udvalget den endelige Afgørelse med Hensyn til de Afgivelser, som skal iværksættes, blev optaget ved 3. Behandling paa Foranledning af det konservative Mindretal i Udvalget, efter at Handelsministeren havde erklæret, at han ikke havde noget at indvende mod Ændringen, som i Virkeligheden fastslog gældende Praksis.

Folketingsudvalget foreslog yderligere indsat § 3, næstsidste Stykke, der hviler paa Ønsket om, at der kan aabnes Adgang for *nye Importører* (det vil sige saadanne, der ikke paa Grundlag af tidligere Aars Import gaar ind under den almindelige Tildeling og Beregning af Bevillinger) til at faa Del i Importen, for saa vidt dette kan ske uden at volde de gamle Importører, hvis tidligere Importkvantum maaske allerede er væsentlig nedskaaret, større Skade. Det tilføjes i Betænkningen, at Regelens Administration maa i ret høj Grad bero paa et Skøn over Forholdene, der kan ligge forskelligt inden for de enkelte Brancher. Regelen tilsigter ikke at udelukke, at der i Tilfælde, hvor Forholdene gør dette